

Plenum

Onsdag 20.4.2022 kl. 14.04—1.24

8. Lagmotion med förslag till lag om ordnande av folkomröstning om Finlands medlemskap i Nato och EU

Lagmotion LM 14/2022 rd Ano Turtiainen mtf

Remissdebatt

Andre vice talman Juho Eerola: Ärende 8 på dagordningen presenteras för remissdebatt. Talmanskonferensen föreslår att ärendet remitteras till utrikesutskottet.

För remissdebatten reserveras högst 30 minuter. Vid behandlingen av ärendet följer riksdagen det för ärenden med tidtabell överenskomna förfarandet. — Debatt. Den första understecknaren av motionen, ledamot Turtiainen.

Debatt

20.40 **Ano Turtiainen vkk** (esittelypuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Perustuslain mukaan ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa johtaa tasavallan presidentti yhteistoiminnassa valtioneuvoston kanssa. 4. helmikuuta 2022 Uusi Suomi uutisoi, että presidentti Niinistön mukaan Nato-jäsenhakemus vaatisi kansanäänestyksen tuekseen. Presidentti onkin vuosia toistellut, että kansanäänestys olisi tarpeen, mikäli Natoon halutaan. Yhdyn tässä Niinistön mielipiteeseen. Sen sijaan ihmettelen, miksi hän on maaliskuussa 2022 menettänyt uskonsa ja luottamuksensa Suomen kansaan eikä enää haluakaan kansanäänestystä. Eikö Suomen kansa olekaan enää luotettava päätöksentekijä tasavallan presidentin mielestä? Niinistö on tosin ollut aiemminkin ajamassa epädemokraattisia ratkaisuja. Valtiovarainministeri Sauli Niinistö nimittäin ajoi Paavo Lipposen kanssa Suomen euroon pelkällä selontekomenettelyllä. Eurojäsenyydestä ei ole siis lainkaan lakia tai lakiesitystä. Tämä on uskomaton puliveivaus. Eurojäsenyys on siis räikeästi laiton.

Minä vaadin tällä aloitteella kansanäänestystä Nato-jäsenyydestä. Syytkin ovat täysin selvät, sillä mikäli Natoon liitytään, Yhdysvaltain käymien tai agitoimien sotien sinkkiarkuissa nimittäin saapuu tavallisia suomalaisia eikä Helsingin herroja. Siksi tavallisten suomalaisten on myös päätettävä, haluavatko he Natoon mukaan vai eivät ja haluaako Suomen kansa ne jännitteet, joita Nato-jäsenyys tuo lähialueillemme. Ukrainan tilanne on tarjonnut Nato-mieliselle eliitille mahdollisuuden edistää pyhää päämääräänsä. Soroksen oppijat ja -tytöt noudattavat kiltisti globalisti-isäntien käskyjä, mutta olen ihan varma, että Suomen eliitti on Nato-uskovaisuudessaan veikkaamassa nyt väärää hevosta. Hillotolppia-kin on kuulemma sotaa lietsoville natottajille luvassa. Kenen leipää syöt, sen lauluja laulat.

Arvoisa puhemies! Myönnän, että EU olisi voinut olla löyhänä kauppaliittona ehkä hyväkin idea. Ei yhteistä rahaa, ei yhteisvastuuta, ei rahan syyttämistä erilaisiin itäisen ja eteläisen Euroopan Molokin kitoihin. EU on kuitenkin kehittymässä liittovaltioksi, tai oikeastaan se on jo sitä. Elvytyspaketina tunnettu huijaus vei meitä yhteisvelkaan ja loput-

Punkt i protokollet PR 41/2022 rd

maan maksuhelvettiin. Suomen vastuut ovat kymmeniä miljardeja euroja, ja lisää tulee jatkuvasti. Kuten aiemmin totesin, eurojäsenyys on jo itsessään laiton tila, jossa Suomen ei tulisi olla. Yksikään muu EU-Pohjoismaa ei ottanut tätä tyhmää askelta. He pitivät kiinni omasta edustaan. Me suomalaiset olimme pelin hölmöläinen.

EU haluaa armeijan, jota suurella todennäköisyydellä käytettäneen kansallismielisiä vastaan eri EU-maissa. EU ei tyydy olemaan lestissään, vaan julkilausuttuna tähtäimenä on luoda keskusjohtoinen liittovaltio. Suomelle se tuntuu sopivan hyvin, sillä suomalaiset päättäjät kuvittelevat, että kun he kiillottavat Brysselin herrojen saappaita, saa Suomi luotamus pääomaa. Ja tietenkin hillotolppiakin on EU-uskollisille luvassa.

EU:n kehitys on sellainen, että se ei enää palvele Suomen etua. Suomen tulisi olla erossa tulonsiirtouniosta ja pyrkiä ainoastaan normaaleihin kauppasuhteisiin. Saksan ja Ranskan ajama EU-integraatio palvelee näiden kahden rappiovaltion omia strategisia päämääriä. Saksassa ei tunnetusti ole enää demokratiaa, koska kansa ei siellä saa valita presidenttiä. Toki Ranskassa on vielä hiukan toivoa. Marine Le Penin valinta saisi EU-eliitin ja heidän suomalaiset hännystelijänsä paniikin valtaan, sillä maata johtaisi suverenisti ja itsenäisyysmielinen.

Nyt on aika antaa kansan puhua: haluaako se EU-liittovaltiota? Esitän, että Nato-jäsenyydestä ja EU-jäsenyydestä järjestetään kansanäänestys aloitteeni mukaisesti. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Kiitos. — Ja edustaja Kaleva.

20.46 Atte Kaleva kok: Arvoisa herra puhemies! Ei liene pienintäkään epäilystä siitä, että tällaisen kansanäänestyksen, mitä nyt tässä lakialoitteessa esitetään, järjestäminen olisi juuri se, mitä Venäjän johto ja Kreml haluaisivat. Se, että vielä yhdistetään tähän Nato-kansanäänestykseen EU-kansanäänestys, sehän olisi aivan niin kuin toiveunta Venäjän johdolle.

En nyt halua palata niihin seikkoihin, minkä takia tämä kansanäänestys tässä tilanteessa olisi paitsi tarpeeton myös vaarallinen tämän Venäjän hybridivaikuttamisen kasvun myötä, koska ne käsiteltiin siinä aikaisemmassa kansalaisaloitteessa, joka — toisin kuin ehkä tämä lakialoite — oli tehty bona fide -tarkoituksessa.

Mutta tässä lakialoitteessa, kun sitä katselin, pisti silmään se, että tässä vaadittiin myös tällaista mediahiljaisuutta, keskusjohtoisesti määrättyä mediahiljaisuutta. Tällainen mediahiljaisuus ei kuulu länsimaiseen sananvapauskäsitykseen. Se kuuluu neuvostoliittolaiseen sananvapauskäsitykseen. Minä puolustan länsimaista sananvapauskäsitystä, johon kuuluu myös se, että edustaja Turtiainen saa täällä eduskunnan salissa sanoa oman poliittisen näkemyksensä ilman, että sitä estetään. Mutta jos edustaja Turtiainen kritisoi tällaista keskusjohtoista EU:ta, niin miksi hän on kuitenkin viemässä Suomea näin voimakkaasti keskusjohtoiseen neuvostoliittolaiseen sananvapauskäsitykseen? Tässä on ristiriita minun mielestäni.

Tuskin kenellekään tulee yllätyksenä se, että minä en kannata tätä lakialoitetta. En kannata kansanäänestystä, en sen paremmin Nato-jäsenyydestä kuin EU-jäsenyydestäkään.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Ja edustaja Tynkkynen.

20.48 Sebastian Tynkkynen ps: Kunnioitettu puhemies! Suomi muuttui peruuttamattomalla tavalla, kun Neuvostoliitto hyökkäsi maahamme yli kahdeksan vuosikymmentä sit-

Punkt i protokollet PR 41/2022 rd

ten. Meistä tuli tahtomattamme osa suurvallan tavoitteita, mistä maksoimme hintaa kymmenillätuhansilla hengillä sekä aluemenetyksillä. Yhtymäkohtia Ukrainan sodan ja Suomen historiasta löytyvien koettelemusten välille on ymmärrettävästi haluttu löytää: itsenäinen Venäjän naapurimaa joutuu jälleen torjumaan rajan yli vyöryviä venäläisjoukkoja, jotka hallinto on vallanhimoissaan sysännyt liikkeelle. Kuten niin monta kertaa aikaisemminkin, Venäjältä ei löydy kunnioitusta naapurimaan itsenäisyydelle. Se ei kunnioita mitään muutakaan hyökkäyksensä alle joutuvaa, kuten todisteet venäläisjoukkojen tekemistä hirmuteoista osoittavat.

Joku kenties ajattelee maailman muuttuneen vuosikymmenten aikana niin paljon, ettei mennyttä ole mielekästä nykyhetkeen verrata. On totta, että maailman ohella paljon on muutoksia koettu myös Venäjällä ja sen naapurimaissa. Historia tarjoaa kuitenkin meille kallisarvoista oppia. Sen pohjalta voidaan ymmärtää muutosta mutta toisaalta myös sitä, minkä voidaan odottaa pysyvän ennallaan.

Arvoisa puhemies! Koko maailman todettiin ei vain muuttuneen vaan mullistuneen, kun Neuvostoliitto hajosi 90-luvun alussa. Sen jopa ajateltiin muuttuneen tavalla, joka pyyhkiisi pois suuren osan Euroopan turvallisuushuolista. Kun vuosikymmeniä kestänyt kylmän sodan kilpavarustelu ja aseiden kalistelu päättyi Neuvostoliiton luhistumiseen, helpotuksen hetkellä moni sortui unohtamaan pitkän aikajänteen tarkastelun tai sitä tarkasteltiin väärin. Sinisilmäisyys hälveni kertaheitolla vuonna 2008, kun Venäjän armeija vyöryi naapurimaassaan Georgiassa ensimmäistä kertaa omien rajojensa ulkopuolelle sitten Neuvostoliiton hajoamisen. Toisin kuin jotkut olivat ajatelleet, Venäjän uhka ei ollutkaan poistunut eikä puolustuskyvyn ylläpito ollutkaan rahan heittämistä hukkaan.

Ukrainalle kuuluvan Krimin miehittäminen vuonna 2014, sitä seuranneet sotatoimet Itä-Ukrainassa ja nyt helmikuussa aloitettu laajamittainen hyökkäyssota koko maahan ovat pakottaneet viimeisiäkin hyväuskoisia korjaamaan arvioitaan Venäjästä. Luottoa Venäjään ei yksinkertaisesti ole, eikä se tule palautumaan sinä päivänä, kun sotatoimet Ukrainassa päättyvät. Lyhyemmällä aikajänteellä kolhuja tulee väistämättä myös pakotteiden kourissa syöksyvään Venäjän talouteen ja Ukrainassa rämpivän armeijan toimintakykyyn.

Historia osoittaa, että riskeihin varautuminen on valtioille elintärkeää. Samoin nähdään, että Venäjän rajanaapurina oleville valtioille osa riskeistä toteutuu muita todennäköisemmin. Suomessa tulee nyt toimia historia huomioiden ja tulevaisuuteen katsoen. Lyhyen aikajänteen tapahtumat on luettava oikein ja tehtävä ratkaisut pitkä aikajänne huomioiden.

Nato-korttia on pidetty puolustuksemme korttipakassa, jotta se tarpeen vaatiessa voitaisiin lyödä pöytään oikealla hetkellä. Nykyinen tilanne on osoittanut tarpeen sekä tuonut oikean hetken. Oikeampaa aikaa Nato-jäsenyyden hakemiselle tuskin pitkään aikaan tulee, eikä sen tärkeys voisi olla konkreettisempi kuin nyt.

Kun Venäjän historiaa kelaa taaksepäin, tulee toistuvasti vastaan tilanteita, joissa Venäjä on päättänyt käyttää sotilaallista voimaa kansakuntia vastaan. Esimerkkejä löytyy niin lähihistoriasta kuin kauempaakin. Tämän toistuvan toimintatavan lisäksi Venäjästä on viime vuosina tullut entistä arvaamattomampi ja häikäilemättömämpi. On itsepetosta samaan aikaan odottaa, että Naton ulkopuolella pysyminen olisi keino suojautua vuosikymmeniksi eteenpäin tämän kehityskulun seurauksilta. Jos puolestaan ajattelee Venäjän ryhtyvän tulevaisuudessa voimankäyttöön juuri Nato-maita vastaan, tarkoittaisi se Venäjän muuttuneen silloin vielä nykyistäkin arvaamattommaksi ja häikäilemättömämmäksi. Silloin Suomen status Naton ulkopuolisena maana olisi entistäkin mitättömämpi jarru Venäjälle.

Punkt i protokollet PR 41/2022 rd

Usko Venäjän demokratisoitumisesta tai sen rauhanomaisista pyrkimyksistä on kerta toisensa jälkeen osoittautunut virheelliseksi. Suomessa koettava rauha antaa vielä mahdollisuuden uskoa sitkeässä istuvaan ajatuksen siitä, että sotilaallinen liittoutumattomuus toisi jonkinlaista turvaa Venäjän naapurimaalle. Meillä ei yksinkertaisesti ole varaa jäädä odottamaan, koska sekin tulee osoitetuksi harhakuvitelmaksi. Siksi Nato-kortti on käytettävä nyt.

Kun aikaisemmin ollaan keskusteltu näistä asioista, Suomen ulkopoliitikasta, niistä järjestöistä, mihin kuulutaan, niin tilanne on ollut hyvin toisenlainen. Nyt ei ole sen aika, että jarruteltaisiin Naton suhteen, mutta ei ole myöskään aika heittää sitä korttia, että nyt tällä hetkellä pitäisi erota EU:sta. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Kiitos. — Edustaja Könttä.

20.54 Joonas Könttä kesk: Kiitos, arvoisa herra puhemies! Aiemmissa puheenvuoroissani otin kantaa kansanäänestyksen järjestämiseen, joten keskityn nyt lyhyesti näihin tässä lakialoitteessa oleviin kysymyksiin Nato-jäsenyyden osalta sekä Suomen EU-jäsenyyden osalta.

Olen tuonut oman Nato-kantani esiin useasti ja tulen sen tekemään myös jatkossa. Mutta mitä tulee Suomen EU-jäsenyyteen, pidän vaarallisena sitä ajatusta, että Suomi hakisi eroa EU:sta, että Suomi ei olisi Euroopan unionin jäsen. Ei EU ole mikään täydellinen, mutta mielestäni Suomen paikka on Euroopan unionissa, niin kuin Suomen paikka tulevaisuudessa toivottavasti on myös puolustusliitto Natossa. EU ei ole missään nimessä onnistunut jokaisessa asiassa moitteetta, EU:ssa on paljon kehitettäviä kulmia, mutta esimerkiksi nyt Ukrainan kriisissä, Ukrainan sodassa, kun Venäjä silmittömästi on hyökännyt Ukrainaan ja ukrainalaisten kimppuun, Euroopan unioni ja länsi ovat toimineet selkärangaisesti — toivottavasti toimivat niin edelleen. Toivon, että myös sanktiopolitiikkaa mietitään öljyn ja kaasun osalta uudelleen, mutta kokonaisuutena tässä tilanteessa Euroopan unioni on toiminut aivan oikein, ja tällä tavalla, näin johtaen, Euroopan unionin on syytä toimia myös jatkossa. Ja olen erittäin tyytyväinen, että tässä tilanteessa Suomi on osa Euroopan unionia.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Edustaja Kaunisto.

20.55 Ville Kaunisto kok: Arvoisa herra puhemies! Täällä on pidetty hyviä puheenvuoroja ja aikaisemmissakin kohdissa jo käyty läpi tätä kansanäänestyksen tuomaa tiettyä haastetta, enkä siihen lähde sen enempää.

Usein asioita mitataan niiden vaikeuksien tai haasteiden kautta mutta unohdetaan kaikki se, mitä esimerkiksi EU-jäsenyydellä ollaan pystytty hyvää luomaan ja ehkäisemään asioita, mitä ei ole tapahtunut. Meidän on syytä muistaa, että Euroopan unioni on perustettu luomaan rauhaa Eurooppaan, se on perustettu luomaan taloudellisia suhteita, jotka nostavat sen kynnyksen keskinäiselle sotimiselle niin korkeaksi, ettei sitä ikinä edes harkittaisi. Se on sellainen asia, josta on vaikea sanoa, olisiko ilman EU:ta näin tapahtunut, mutta me joudumme tyytymään siihen faktaan, että olemme saaneet Euroopassa elää rauhan aikaa hyvin pitkän ajan.

Itse aloitteeseen ei itselläni ehkä ole enää mitään muihin puheenvuoroihin lisättävää, ja totean vain, että en sitä kyllä kannata.

Punkt i protokollet PR 41/2022 rd

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Edustaja Junnila.

20.57 Vilhelm Junnila ps: Arvoisa puhemies! Aloitteen tehnyt edustaja Turtiainen näyttää keksineen aikakoneen ja matkustaneen aikaan, jota ei enää ole olemassa. Ne lausunnot, joihin Turtiainen aloitteessaan viittaa, on annettu täysin erilaisessa geopolitisessä tilanteessa kuin missä tällä hetkellä elämme. Edustaja Turtiainen voi varmasti lukea päivän lehdestä, mitä mieltä presidentti Niinistö tällä hetkellä on vaikka Nato-jäsenyydestä tai mahdollisesta kansanäänestyksen järjestämisestä. Tässä tilanteessa kansanäänestyksen ehdottaminen ensi huhtikuulle 2023 on täysin vastuutonta, kun erityisesti tällä hetkellä, mitä edustaja Turtiainen ei halua tunnustaa, enemmistö Suomen kansasta haluaa Suomen Natoon, enemmistö eduskunnasta haluaa Suomen Natoon.

Tämä on tosiasia, ja tämä lähti liikkeelle siitä, kun Venäjä teki murhanhimoisen hyökkäyksensä Ukrainaan helmikuussa. Eikä tämä oikeastaan edes lähtenyt siitä liikkeelle, vaan 2008, kun Venäjä humanitaarisen operaation turvin — tämä oli heidän virallinen terminsä sille — hyökkäsi Georgian Etelä-Ossetiaan, sen jälkeen Georgian Abhasiaan ja edelleen 2014 Ukrainan Luhanskiin, Donetskiiin ja lopulta Krimiin. Näiden vuoksi tämä turvallisuustilanne on täysin muuttunut niistä ajoista, mihin tässä aloitteessa viitataan.

Tämän tyylliset esitykset ovat käytännössä ainoastaan proseduurillisia hidasteita ja esteitä, joilla tätä prosessia halutaan jarruttaa. Ehkä keskeisenä ongelmana pidän myös sitä, että tässä viitataan mediahiljaisuuden vaatimiseen. En minäkään ole samaa mieltä läheskään kaikesta, mitä suomalaisessa mediassa lukee, mutta jos suomalainen media hiljennetään, niin ketkähän Suomessa sitten ääntä pitävät sosiaalisessa mediassa? Tämä antaa Venäjän vaikutuskeinoille aivan uudenlaista liikkumatilaa, ja sen vuoksi en missään nimessä tue edustaja Turtiaisen ehdottamia Natoa koskevia esityksiä tässä hänen aloitteessaan. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Kiitos. — Edustaja Mäkelä.

20.59 Jani Mäkelä ps: Arvoisa puhemies! Otan tässä yhteydessä yleisemminkin kantaa näihin kansalaisaloitteisiin ja lakialoitteisiin, joita tähän tämpäpäiväiseen keskusteluaiheeseen liittyy.

Ensiksi menen tähän edustaja Turtiaisen tekemään kansanäänestysaloitteeseen EU:sta ja Nato-jäsenyydestä. Totean ensin, että edustaja Junnila oli äsken aivan oikeassa siinä, että eihän meillä ole mitään mahdollisuutta odottaa tällaista asiaa kevääseen 23. Jos eduskunta ei ole tätä asiaa ratkaissut kevääseen 23 mennessä, eduskunta on epäonnistunut. Tällä alalla on huomattavasti suurempi kiire kuin kevät 23. En myöskään oikein hahmota aloitteen laatijan ajatusmaailmaa ja käsitystä EU:n ja Naton jonkinlaisesta yhteydestä, ainakaan niin päin, että Nato-jäsenyys jollain tavalla sitoisi tiukemmin EU:hun tai EU-liittovaltioon. Se ajatus on itselleni varsin vieras, koska itse alun perin kannatin Nato-jäsenyyttä mutta vastustin EU-jäsenyyttä, ja olen joutunut toteamaan olleeni tässä asiassa täysin oikeassa. Näin olisi pitänyt menetellä menneisyydessä.

Nyt ei kuitenkaan eletä menneisyydessä, vaan tässä ajassa, jolloin tilanne on reaali-politisesti se, että EU:sta eroaminen ilman Nato-jäsenyyttä olisi suuri turvallisuuspoliittinen riski. Vaikka EU ei ole turvallisuuspoliittinen yhteisö, siitä eroaminen toisi ylimääräistä turvallisuuspoliittista jännitettä Suomelle tässä tilanteessa, jossa me emme tällä hetkellä

Punkt i protokollet PR 41/2022 rd

ole vielä Naton jäseniä, joten ei sellaista asiaa pysty nyt edistämään. Jos Nato-jäsenyyttä voikin edistää, niin tätä toisinpäin ei voi viedä.

Ja toisenakin näistä kansanäänestyksistä yleisesti ottaen, niin ovathan ne myönteinen ajatus. Mutta täytyy kysyä, että jos meistä kansanedustajistakin noin puolet on vielä tässä vaiheessa kykenemättömiä muodostamaan tai ainakin sanomaan julki kantansa Suomen Nato-jäsenyyteen, niin miten kansalla sitten on edellytykset sen kannan muodostamiseen näin vaikeasta asiasta, jota ammattipoliitikot eivät pysty omissa päissään ratkaisemaan. Ja toisenakin, kun täälläkin salissa jotkut syyttävät toisia kansanedustajia tunnepohjalla tehdyistä ratkaisuksista, vaikka meillä on näitä aikaa miettiä, käsitellä valiokunnissa, perehtyä, kuulla asiantuntijoita, luottamuksellisiakin tietoja voimme saada, niin silti me syyttelemme toisiamme tunnepohjaisista ratkaisuksista. Ja nyt kansan pitäisi äänestää näistä asioista. — Miltä pohjalta? Ei kai vaan tunnepohjalta?

Mitä tulee erilaisten mielipiteiden selvittämiseen, niin perussuomalaiset, ennen kuin lähtivät ryhmänä linjaamaan kantaansa Suomen puolustusliittojäsenyyteen, teki jäsenkyselyn omille jäsenilleen. Saimme siihen erittäin hyvän vastausmäärän, paljon paremman pelkästään omilta jäseniltämme kuin mitä Ylen laajassa kyselyssä, joka oli tehty koko kansalle. Saimme siitä hyvin samansuuntaisen vastauksen, kuin mitä siinä Ylen mielipidetiedustelussa oli ollut, omien kannattajaprofiiliemme mukaan. Elikkä tulos oli tilastollisesti varsin pitävä ja uskottava. Jäsenemme kannattivat enemmistöltään Suomen turvallisuuspoliittista ratkaisua liittoutua Naton kanssa. Eli tätä on kyllä myös kysely.

Mitä tulee näihin muihin aloitteisiin, niin tähän miinakieltoasiaan haluan ottaa kantaa sen verran, että Suomi tarvitsee kaikki puolustusaseet, koska Suomen puolustusaseisiin kuolee vain vihollisia. Tämä on näin yksinkertaista. Tämä miinakielto sen ohella, että se on surullinen muisto presidentti Halosen kausista, niin se on myös esimerkki puhdasverisistä moraaliposeerauksista. Moraaliposeeraus on siis sellainen toimi, jolla tehdään jotakin sellaista, minkä kuvitellaan antavan esimerkkiä, edistävän hyvää tarkoitusta, mutta joka tosiasiassa ei meidän tekemänämme vaikuta yhtään mitään ainakaan hyvään suuntaan, vaan päinvastoin tulee meille itsellemme vahingolliseksi ja kalliiksi. Tällaisia esimerkkejä löytyy muualtakin. Löytyy ilmastopolitiikasta, löytyy turpeesta luopumisesta, löytyy monista asioista, mutta tämä miinakielto on nyt erityisen vahingollinen tällaisena aikana.

On väitetty, että Puolustusvoimain komentaja on sanonut, että miinojen suorituskyky on korvattu. No, täytyyhän sen jollain tavalla olla korvattu, jos sinne on pistetty satoja miljoonia euroja rahaa. Eihän Puolustusvoimain komentaja voi muuta sanoa. Mutta, jos häneltä kysyttäisiin, jäisivätkö miinat varastoon tositilanteessa, jos niitä olisi olemassa ja niitä olisi lupa käyttää, niin mikähän sitten mahtaisi olla vastaus?

Mitä tulee satoihin miljooniin noin muuten, niin tämä on todellakin tyypillinen piirre näille moraaliposeerauksille. Elikkä alkuperäisen tarkoituksen kannalta hyödytön ja meille jopa haitallinen asia maksaa myös aivan valtavan määrän suomalaisten veronmaksajien rahaa. Saman rahan olisi voinut käyttää moneen muuhunkin asiaan. Puolustuspoltiikasta puhuttaessa varmasti olisi löytynyt kalustohankintoja, joita olisi voitu hankkia niilläkin sadoilla miljoonilla, mitä käytettiin näiden miinojen, jotka turhaan poistettiin, suorituskykyjen korvaamiseen. Olisi ollut varmasti myös muuta käyttöä sille rahalle. Täysin hukkaan heitettyä.

Olen sitä mieltä, että tämä kansalaisaloite eteenpäin ja sopimus roskakoriin.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Edustaja Gustafsson.

Punkt i protokollet PR 41/2022 rd

21.04 **Jukka Gustafsson sd:** Arvoisa puhemies! Tässä edustaja Turtiaisen aloite nyt saa mielestäni vähän ansaitsematonta huomiota osakseen. Minä vierastan semmoista käytäntöä, että kun on oma aloite salissa, niin ei vaivaudu olemaan paikalla. Sekin kertoo jotakin, niin että minun mielestäni oikeastaan keskustelu voitaisiin päättää tähän, mutta jatkan nyt kuitenkin, kun puheenvuoron pyysin. Käytin jo noin tunti sitten puheenvuoron tästä Na-toon liittyvästä kansanäänestyksestä, joten en sitä toista.

Mitä sitten tulee tähän Euroopan unionia koskevaan kansanäänestykseen, niin meistä jokainen voisi ajatella, mikä tilanne meillä olisi Euroopassa nyt korona-aikana ilman Euroopan unionia, ja nyt, kun tuli tämä Venäjän häikäilemätön hyökkäys Ukrainaan. En käy — täällä on eduskunnan valistuneimpia edustajia paikalla — tekemään hirveitä johtopäätöksiä tässä, mutta nyt jos koskaan voi sanoa näin, että kun arvostamani ystävä Soini aikanaan täällä totesi, että ”missä EU, siellä ongelma”, niin nyt voitaisiin sanoa, että ”missä Euroopan unioni, siellä ratkaisu”. Ja sen takia minusta nyt sitten just tässä tilanteessa, vähän niin kuin täällä Sebastian Tynkkynenkin totesi ihan niin kuin tämmöisenä perussuomalaisena kansanedustajana, ei pidä ajatellakaan eroamista Euroopan unionista. Minä itse aikanaan, kun Euroopan unionista äänestettiin — se on pöytäkirjoistakin luettavissa — olen äänin 7—3 päättänyt kansanäänestyksessä tukemaan Euroopan unionia. Ja se pääsyy oli se, että se on kuitenkin se suomalaisten yhteiskunnallinen, länsieurooppalainen viitekehys, jonne me kuulumme. Se on meidän paikka. Ja kaikki me tiedämme, että jokaisessa järjestelmässä ja organisaatiossa on ongelmia, niin että en minäkään ole tykännyt keskustelusta siitä, pitääkö terva kieltää tai saako saunassa käydä kuinka monta kertaa, mutta nämä ovat pikasen myöskin tämmöisiä populistisia heittoja. [Sebastian Tynkkynen: Montako kertaa?]

Mutta, arvoisa puhemies, ymmärrän päättää puheenvuoroni näin. — Kiitos.

Andre vice talman Juho Eerola: Debatten och behandlingen av ärendet avbryts. Behandlingen av ärendet fortsätter under detta plenum efter att de övriga ärendena på dagordningen blivit behandlade.

Riksdagen avbröt behandlingen av ärendet klockan 21.07.

Riksdagen fortsatte behandlingen av ärendet klockan 1.23.

Förste vice talman Antti Rinne: Nu fortsätter behandlingen av ärende 8 på dagordningen som avbröts tidigare under detta plenum. — Jag öppnar debatten. Ledamot Honkasalo borta.

Ingen fortsättning på debatten.

Riksdagen remitterade ärendet till utrikesutskottet.

[Debatt om ärendet tilläts under ärende 4 på dagordningen.]